

מצרים וישמרתם את היום כדרתיכם חקיקת
יעילם בראשן לארכעה עשר יום ליום ליום בערב
תאכלו מיצת עד יום תחוד ועשרים ליום בערב
שבועה ימיהם שעאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל
מוחמצת ונכרתת הנטיש להרוא מעדת ישראל אל
באר ובארץ הארץ כל מוחמצת לא תאכלו בכל
מורשתיכם תאכלו מנות

ירקרא משדי לכל עלי ישראל ויאמר אליהם
מושכו יקחו לכם צאן למשפחתיכם ושאתו
הפסח וכל קוזם אגדת איזוב וטבלתם בדם אשר
בسف יהצעתם אל המשקוף ואל שתי המזרזת מז
הדם אישר בסוף ואתם לא תצאו איש מפתחה בידך
על בקר ועابر ידו נגף את מצרים וראת את
הדם על המשקוף ועל שתי המזרזות ופסח יהודה
על הפתח ולא יהן הבשחת לבא אל בתיכם
לנוגף ושמרתם את הדבר הזה לאח לך לר ולבריך
על עילם והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהן יהודה
לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת
והיה כי יאמרו אליכם בנייכם מיה תעבדה הזאת
לכם ואמרתם זה הוא פסח הלא ליהודה איש פסח
על בתך בני ישראל במצרים בנוגפי את מצרים
ואת בתינו נשיל ויקד השם וישתחו רילכו ריעישו
בני ישראל כאשר צוה יהודה את משה ואהרן כן
עשור
הכה כל בכור הארץ מצרים מבליך פרעה הישב
על כסאו עד בכור השבי אשר בבלית הבור וכל
בכור בהמזה ויקם פרעה לילך הוא וכל עבדיו
וכל מצרים וגדי צעה גדל במצרים כי אין בית
אשר אין שם מטה ויקרא למושה ולאהרן לילך
ויאמר קומו צאו מהדור עמי אם אתם גם בני ישראל
ילכו עבדיו את יהודה כדברכם אם צאנכם אם
בקרכם קאו כאשר דברתם וילכו וברכתם אם אני
וთזוק מצרים על השם למותר לשלוות מז הארץ כי